ДАНЪЧНО ЗАДЪЛЖЕНО ЛИЦЕ, КОЕТО УПРАВЛЯВА ЕЛЕКТРОНЕН ИНТЕРФЕЙС - СЧИТАН ЗА ДОСТАВЧИК СУБЕКТ (НОВО, ДВ, БР. 104 ОТ 2020 Г., В СИЛА ОТ 01.07.2021 Г.)

1. ДАНЪЧНО ЗАДЪЛЖЕНО ЛИЦЕ, КОЕТО УПРАВЛЯВА ЕЛЕКТРОНЕН ИНТЕРФЕЙС - СЧИТАН ЗА ДОСТАВЧИК СУБЕКТ

Електронен интерфейс е устройство или програма, която позволява комуникация между две независими системи или система и краен получател и може да включва уебсайт, портал, платформа, интерфейс за приложни програми и други подобни средства (чл. 14а, ал. 1 от ***Закона за данък върху добавената стойност*** (ЗДДС), в сила от 01.07.2021 г.).

1.1. ПРИ ДОСТАВКИ НА СТОКИ

Данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс, се счита, че **улеснява доставката на стоки**, когато използването на електронния интерфейс **позволява на получател и на доставчик, предлагащ стоки за продажба, да осъществят контакт, който води до доставка на стоки** чрез този електронен интерфейс. Данъчно задълженото лице, което управлява електронен интерфейс, е лице, различно от доставчика, предлагащ стоки за продажба, и от получателя (чл. 14а, ал. 2 от ЗДДС, в сила от 01.07.2021 г.).

Т.е., при определени обстоятелства се счита, че самото данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс, извършва доставките и е длъжно да начисли данък върху добавената стойност за тези доставки. В ***Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност*** (Директива 2006/112/ЕО) е въведена нова правна разпоредба (чл. 14а), която е транспонирана в чл. 14а от ЗДДС (**разпоредбата относно считания за доставчик субект**), за да се осигури ефективно и ефикасно събиране на данъка върху добавената стойност, като същевременно се намали административната тежест за доставчиците, данъчните администрации и крайните потребители. Данъчно задължените лица, които улесняват дистанционните продажби на стоки чрез използването на електронен интерфейс, ще участват в събирането на данъка върху добавената стойност върху тези продажби.

ДАНЪЧНО ЗАДЪЛЖЕНО ЛИЦЕ, КОЕТО УПРАВЛЯВА ЕЛЕКТРОНЕН ИНТЕРФЕЙС - СЧИТАН ЗА ДОСТАВЧИК СУБЕКТ (НОВО, ДВ, БР. 104 ОТ 2020 Г., В СИЛА ОТ 01.07.2021 Г.)

В новия чл. 14а, ал. 6 от ЗДДС („разпоредбата относно считания за доставчик субект“) се предвижда, че **самото данъчно задължено лице, което улеснява доставката**, е получило и доставило стоките (т.нар. считан за доставчик субект). Това означава, че доставката, извършвана от доставчика (т.нар. основен доставчик), който продава стоки чрез електронен интерфейс на краен потребител (доставка между данъчно задължено лице и данъчно незадължено лице – краен потребител - B2C), се подразделя на две доставки:

1) доставка от **основния доставчик към данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс** (считана за доставка между данъчно задължени лица/доставка на бизнес пазара - B2B), която се третира като доставка без превоз, и

2) доставка **от данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс, към крайния клиент** – данъчно незадължено лице (считана за доставка на потребителския пазар - B2C), която е доставката, за която се отнася превозът.

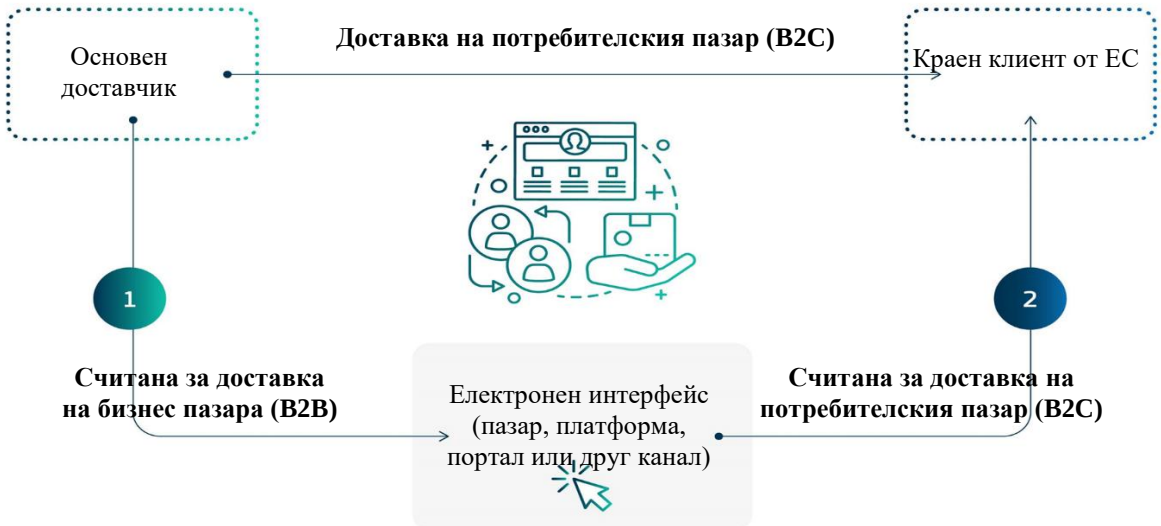

В резултат на разпоредбата относно считания за доставчик субект **данъчно задълженото лице, което улеснява доставките чрез електронен интерфейс**, се третира за

целите на данъка върху добавената стойност така, сякаш е д**ействителният доставчик на стоките**. Това означава, че за целите на данъка върху добавената стойност ще се счита, **че то е закупило стоките от основния доставчик и след това ги е продало на клиента**.

ВАЖНО: Основен доставчик е данъчно задълженото лице, което *доставя стоки или извършва дистанционни продажби на стоки, внесени от трети страни или територии*, чрез *използване на електронен интерфейс* (чл. 14а, ал. 4 от ЗДДС, в сила от 01.07.2021 г.).

1.1.1. ДОСТАВКИ НА СТОКИ, КОИТО ПОПАДАТ В ОБХВАТА НА РАЗПОРЕДБАТА ОТНОСНО СЧИТАНИЯ ЗА ДОСТАВЧИК СУБЕКТ (ЧЛ. 14А, АЛ. 5 ОТ ЗДДС, В СИЛА ОТ 01.07.2021 Г.)

1.1.1.1. Дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща левовата равностойност на 150 евро

Когато **данъчно задължено лице, независимо дали е установено или не е установено на територията на Европейския съюз**, улеснява чрез използване на електронен интерфейс като пазар, платформа, портал или подобни средства **дистанционни продажби на стоки на територията на Европейския съюз,**

- внасяни от трети страни или територии под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща левовата равностойност на 150 евро

- от данъчно задължено лице (основен доставчик), независимо къде е установен

- на данъчно незадължено лице,

това данъчно задължено лице **се счита, че е получило и доставило тези стоки.**

1.1.1.2. Вътреобщностни дистанционни продажби на стоки и вътрешни дистанционни продажби на стоки

Когато данъчно задължено лице, независимо дали е установено или не е установено на територията на Европейския съюз, улеснява чрез използване на електронен интерфейс като пазар, платформа, портал или подобни средства доставката на стоки в рамките на Общността

ДАНЪЧНО ЗАДЪЛЖЕНО ЛИЦЕ, КОЕТО УПРАВЛЯВА ЕЛЕКТРОНЕН ИНТЕРФЕЙС - СЧИТАН ЗА ДОСТАВЧИК СУБЕКТ (НОВО, ДВ, БР. 104 ОТ 2020 Г., В СИЛА ОТ 01.07.2021 Г.)

(вътреобщностни дистанционни продажби на стоки и вътрешни дистанционни продажби на стоки)

- от данъчно задължено лице, **което не е установено в Общността (основен доставчик),**

- на данъчно незадължено лице,

това данъчно задължено лице **се счита, че е получило и доставило тези стоки.**

Т.е., данъчно задълженото лице, което **улеснява** доставката на стоки чрез използването на електронен интерфейс, като например пазар, платформа, портал или други подобни средства, **е считаният за доставчик субект** в следните случаи:

1) дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 евро, или

2) доставки на стоки в рамките на Общността **от данъчно задължено лице, неустановено в рамките на Общността**, на данъчно незадължено лице; **обхванати са както вътрешните дистанционни доставки, така и вътреобщностните дистанционни продажби на стоки.**

С други думи, **данъчно задълженото лице, улесняващо доставките чрез използването на електронен интерфейс, е считано за доставчик субект** за доставените на крайни клиенти от Европейския съюз посредством неговия електронен интерфейс:

- стоки под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 евро, внасяни в Европейския съюз, **независимо дали основният доставчик/продавачът е установен в Европейския съюз или извън него**;

- стоки, които **вече са допуснати за свободно обращение в Европейския съюз, и стоки, които се намират в Европейския съюз**, независимо от тяхната стойност, и когато **основният доставчик/продавачът не е установен в Европейския съюз.**

ВАЖНО: Вътрешни дистанционни продажби на стоки са доставките на стоки (стоките не са нови превозни средства или стоки, които се монтират и/или инсталират от или за сметка на доставчика, или стоки, които са предмет на специален ред за облагане на маржа

на цената за стоки втора употреба, произведения на изкуството, предмети за колекции и антикварни предмети), когато **изпращането или транспортирането започва и завършва на територията на една и съща държава членка**, в която получателят - данъчно незадължено лице, е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване, от данъчно задължено лице, което не е установено на територията на Европейския съюз (чл. 14а, ал. 5, т. 3 от ЗДДС).

Относно **вътреобщностните дистанционни продажби на стоки** и **дистанционните продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии** виж Фиш VIII.III.3.

ВАЖНО: Данъчно задължено лице, неустановено в рамките на Общността, е данъчно задължено лице, което *не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз и няма постоянен обект на територията на Европейския съюз*.

Стоки, опаковани заедно и изпратени едновременно от един и същ изпращач до един и същ получател и обхванати от един и същ договор за транспорт, са **пратка**.

1.1.2. Доставки на стоки, за които данъчно задълженото лице, което улеснява доставките чрез използването на електронен интерфейс, няма да стане считан за доставчик субект

Данъчно задълженото лице, което улеснява доставките чрез използването на електронен интерфейс, **няма да стане считан за доставчик субект по доставки**, свързани със следното:

- **стоки под формата на пратки, чиято собствена стойност надвишава 150 евро,** внасяни в Европейския съюз, независимо къде е установен основният доставчик/продавачът;

- стоки, които вече са допуснати за свободно обращение в Европейския съюз, и стоки, които се намират в Европейския съюз и се доставят на данъчно незадължени лица в Европейския съюз, независимо от тяхната стойност, **когато основният доставчик/продавачът е установен в Европейския съюз**.

Това е обобщено по-долу:

ДАНЪЧНО ЗАДЪЛЖЕНО ЛИЦЕ, КОЕТО УПРАВЛЯВА ЕЛЕКТРОНЕН ИНТЕРФЕЙС - СЧИТАН ЗА ДОСТАВЧИК СУБЕКТ (НОВО, ДВ, БР. 104 ОТ 2020 Г., В СИЛА ОТ 01.07.2021 Г.)

ДОСТАВКИ НА СТОКИ, КОИТО ПОПАДАТ В ОБХВАТА НА РАЗПОРЕДБАТА ОТНОСНО СЧИТАНИЯ ЗА ДОСТАВЧИК СУБЕКТ

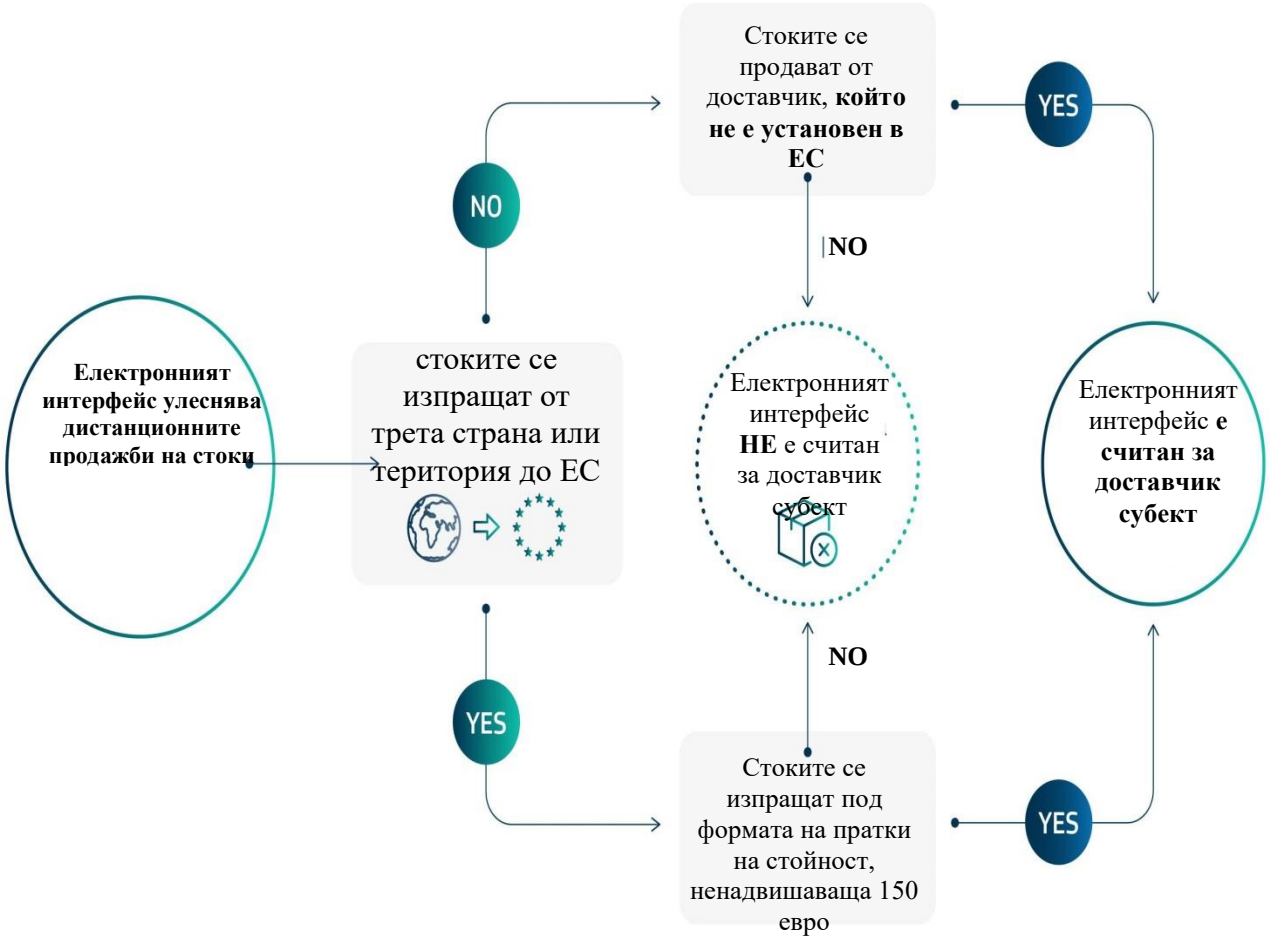

1.2. Задължение за фактуриране, когато данъчно задължено лице, което улеснява доставки на стоки по т. 1.1.1. от настоящия фиш чрез електронен интерфейс, се счита за доставчик

За първата доставка - доставката от основния доставчик до данъчно задълженото лице, което управлява електронния интерфейс (считана за доставка B2B):

Доставката, считана за B2B, може да бъде:

ДАНЪЧНО ЗАДЪЛЖЕНО ЛИЦЕ, КОЕТО УПРАВЛЯВА ЕЛЕКТРОНЕН ИНТЕРФЕЙС - СЧИТАН ЗА ДОСТАВЧИК СУБЕКТ (НОВО, ДВ, БР. 104 ОТ 2020 Г., В СИЛА ОТ 01.07.2021 Г.)

а) при дистанционните продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии (чл. 14а, ал. 6, т. 1 от ЗДДС, в сила от 01.07.2021 г.)

Съгласно чл. 14а, ал. 18 от ЗДДС (нова - ДВ, бр. 14 от 2022 г., в сила от 18.02.2022 г.) и чл. 95б, ал. 3 от ППЗДДС, в сила от 01.07.2021 г., в случаите по чл. 14а, ал. 6 от ЗДДС изпращането или транспортирането на стоката се отнася само за доставката, извършена от данъчно задълженото лице, което управлява електронния интерфейс към получател – данъчно незадълженото лице. В този смисъл доставката от основния доставчик към данъчно задълженото лице, което управлява електронния интерфейс, е без транспорт. В тази връзка на основание чл. 31 от Директива 2006/112/ЕО, съответно чл. 20, ал. 4 от ЗДДС, тази доставка е с място на изпълнение на територията на държавата, в която се намира стоката преди да започне превоза ѝ. Тъй като същата се извършва извън Европейския съюз, правилата на Европейския съюз в областта на данъка върху добавената стойност не са приложими за тази доставка, считана за B2B. Следователно в Европейския съюз не са налице задължения на основния доставчик за фактуриране на данъка върху добавената стойност.

б) при вътреобщностни дистанционни продажби на стоки и вътрешни дистанционни продажби на стоки (чл. 14а, ал. 6, т. 1 от ЗДДС, в сила от 01.07.2021 г.)

Основният доставчик трябва да издаде фактура за целите на данъка върху добавената стойност на считания за доставчик субект в съответствие с правилата на държавата членка, в която се извършва доставката.

Тази доставка, считана за B2B, е облагаема с нулева ставка на данъка върху добавената стойност с право на приспадане за основния доставчик (чл. 136а и чл. 169, б. б) от Директива 2006/112/ЕО, съответно чл. 35а и чл. 69 от ЗДДС). За тези сделки, считани за B2B, могат да бъдат използвани договорености за самофактуриране. Ще се прилагат правилата за самофактуриране на държавата членка, в която се извършва доставката.

За втората доставка - доставката от данъчно задължено лице, което управлява електронния интерфейс, до крайния клиент (считана за доставка B2C):

Доставката, считана за B2C, може да бъде:

ДАНЪЧНО ЗАДЪЛЖЕНО ЛИЦЕ, КОЕТО УПРАВЛЯВА ЕЛЕКТРОНЕН ИНТЕРФЕЙС - СЧИТАН ЗА ДОСТАВЧИК СУБЕКТ (НОВО, ДВ, БР. 104 ОТ 2020 Г., В СИЛА ОТ 01.07.2021 Г.)

а) дистанционна продажба на стоки, внасяни от трети страни или територии (чл. 14а, ал. 6, т. 2 от ЗДДС, в сила от 01.07.2021 г.)

За тази доставка, считана за B2C, се прилагат разпоредбите на законодателството на Европейския съюз в областта на данъка върху добавената стойност във връзка с фактурирането, при условие, че мястото на доставка на дистанционната продажба на внасяни стоки е в Европейския съюз. В Директива 2006/112/ЕО, съответно в чл. 113, ал. 3, т. 6 от ЗДДС, в сила от 01.07.2021 г., се предвижда, че не е налице задължение за издаване на фактура за целите на данъка върху добавената стойност за доставки B2C и следователно такова задължение не е налице и за тази доставка, считана за B2C. Въпреки това държавите членки все пак могат да наложат задължение за издаване на фактура за целите на данъка върху добавената стойност за такава доставка (чл. 221 от Директива 2006/112/ЕО). В допълнение митническите органи могат да изискват подкрепящи документи за митническото оформяне, които обикновено включват търговска фактура.

В случай че е издадена фактура и данъчно задълженото лице, което управлява електронен интерфейс, използва този специален режим, ще се прилагат правилата за фактуриране на държавата членка по идентификация (чл. 219а от Директива 2006/112/ЕО, съответно чл. 158, ал. 7 от ЗДДС, в сила от 01.07.2021 г.).

Ако не се използва специалният режим, ще се прилагат правилата за фактуриране на държавата, където е мястото на изпълнение на дистанционната продажба на стоки, внесени от трети страни или територии.

б) вътреобщностна дистанционна продажба на стоки и вътрешна дистанционна продажба на стоки (чл. 14а, ал. 6, т. 2 от ЗДДС, в сила от 01.07.2021 г.)

Тази ситуация обхваща както вътрешните дистанционни продажби на стоки, така и вътреобщностните дистанционни продажби на стоки, извършвани чрез данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс, когато изпълнява функцията на считан за доставчик субект.

По отношение на вътрешните дистанционни продажби на стоки, извършени от данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс, обичайно не е налице задължение за

ДАНЪЧНО ЗАДЪЛЖЕНО ЛИЦЕ, КОЕТО УПРАВЛЯВА ЕЛЕКТРОНЕН ИНТЕРФЕЙС - СЧИТАН ЗА ДОСТАВЧИК СУБЕКТ (НОВО, ДВ, БР. 104 ОТ 2020 Г., В СИЛА ОТ 01.07.2021 Г.)

издаване на фактура за този вид доставка, считана за B2C, доколкото получател по доставката е данъчно незадължено – физическо лице. Въпреки това държавата членка по потребление (държавата членка, в която е мястото на изпълнение на доставката) все пак може да наложи задължение за издаване на фактура за целите на данък върху добавената стойност за такава доставка (чл. 221 от Директива 2006/112/ЕО). Когато мястото на изпълнение на вътрешните дистанционни продажби на стоки, извършени от данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс, е на територията на страната, съгласно чл. 113, ал. 3, т. 1 от ЗДДС не е налице задължение за издаване на фактура. По отношение на вътрешните дистанционни продажби на стоки, в случай, че се използва режимът в Съюза, не е налице законово задължение за издаване на фактура за тази доставка B2C (чл. 113, ал. 14 от ЗДДС, в сила от 01.07.2021 г.). В случай че данъчно задълженото лице, което управлява електронен интерфейс, използва специалния режим за тази вътрешна доставка B2C, ще се прилагат правилата за фактуриране на държавата членка по идентификация (чл. 219а от Директива 2006/112/ЕО, съответно чл. 158, ал. 7 от ЗДДС, в сила от 01.07.2021 г.). Ако не се използва специалният режим, ще се прилагат правилата за фактуриране на държавата членка, където е извършена доставката. Съгласно чл. 113, ал. 15 от ЗДДС, нова - ДВ, бр. 14 от 2022 г., в сила от 18.02.2022 г. за вътрешна дистанционна доставка с място на изпълнение на територията на страната данъчно задълженото лице трябва да издаде фактура на клиента, когато лицето не е регистрирано за прилагане на режим в Съюза по този закон или в друга държава членка.

По отношение на вътреобщностните дистанционни продажби на стоки, в случай, че се използва режимът в Съюза, не е налице законово задължение за издаване на фактура за тази доставка B2C (чл. 220, пар. 1, подточка 2 от Директива 2006/112/ЕО, транспониран в чл. 113, ал. 14 от ЗДДС, в сила от 01.07.2021 г.). В случай че данъчно задълженото лице, което управлява електронен интерфейс, издава фактура, ще се прилагат правилата за фактуриране на държавата членка, в която същото използва специалния режим - т.е. на държавата членка по идентификация (чл. 158, ал. 7 от ЗДДС, в сила от 01.07.2021 г.). Когато не се използва режимът в Съюза, данъчно задълженото лице трябва да издаде фактура на клиента и това се прави в съответствие с правилата за фактуриране на държавата членка, където се извършва доставката

(чл. 220, пар. 1, т. 2 от Директива 2006/112/ЕО, транспонирана с чл. 113, ал. 15 от ЗДДС, нова - ДВ, бр. 14 от 2022 г., в сила от 18.02.2022 г. и чл. 14а, ал. 9 от ЗДДС, в сила от 01.07.2021 г.).

Независимо дали се използва режимът в Съюза или не, електронният интерфейс ще трябва да начисли данък върху добавената стойност, приложим в държавата членка по потребление (държавата членка, в която е мястото на изпълнение на доставката) за доставените стоки и този данък върху добавената стойност ще трябва да се преведе на данъчната администрация.

2. УСЛОВИЯ, ПРИ КОИТО ДАНЪЧНО ЗАДЪЛЖЕНО ЛИЦЕ, КОЕТО УПРАВЛЯВА ЕЛЕКТРОНЕН ИНТЕРФЕЙС, УЛЕСНЯВА ДОСТАВКА И УСЛОВИЯ, ПРИ КОИТО НЕ УЛЕСНЯВА ДОСТАВКА

2.1. Прилагане на презумпцията, регламентирана в чл. 5б от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026 на Съвета - общото правило е, че електронният интерфейс „улеснява“ доставката на стоки и това се презумира

Терминът **„улеснява“** означава използването на електронен интерфейс, **който позволява на клиент и на доставчик, предлагащ стоки за продажба посредством електронния интерфейс, да осъществят контакт, който води до доставка на стоки чрез този електронен интерфейс.** (чл. 5б от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026 на Съвета)

ДАНЪЧНО ЗАДЪЛЖЕНО ЛИЦЕ, КОЕТО УПРАВЛЯВА ЕЛЕКТРОНЕН ИНТЕРФЕЙС - СЧИТАН ЗА ДОСТАВЧИК СУБЕКТ (НОВО, ДВ, БР. 104 ОТ 2020 Г., В СИЛА ОТ 01.07.2021 Г.)

2.2. Изключения по силата на чл. 5б, пар. 2 и 3 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026 на Съвета, съответно чл. 14а, ал. 15 от ЗДДС:

Данъчно задълженото лице **не улеснява** доставката на стоки, когато са изпълнени всички от посочените по-долу условия:

а) **данъчно задълженото лице не определя нито пряко, нито непряко което и да е от условията, при които се извършва доставката на стоки**;

б) **данъчно задълженото лице не е ангажирано нито пряко, нито непряко с разрешаването на фактурирането на разходите на клиента във връзка с направено плащане**;

в) **данъчно задълженото лице не е ангажирано нито пряко, нито непряко с поръчката или доставянето на стоките**. (чл. 5б, пар. 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026 на Съвета)

Тези условия трябва да бъдат изпълнени кумулативно от данъчно задълженото лице, за да се счита, че **то не улеснява доставката**. Следователно, дори ако данъчно задълженото лице извършва само една от гореизброените дейности, може все пак да се счита, че то улеснява доставката на стоки.

Не се счита, че електронен интерфейс улеснява доставка, когато предоставя **само** което и да е от следните:

а) **обработката на плащания** във връзка с доставката на стоки;

б) **обявяването за продажба или рекламирането** на стоките;

в) **пренасочването или прехвърлянето на клиенти към други електронни интерфейси**, **където стоките се предлагат за продажба**, без по-нататъшна намеса в доставката.

(чл. 5б, пар. 3 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026 на Съвета)

ДАНЪЧНО ЗАДЪЛЖЕНО ЛИЦЕ, КОЕТО УПРАВЛЯВА ЕЛЕКТРОНЕН ИНТЕРФЕЙС - СЧИТАН ЗА ДОСТАВЧИК СУБЕКТ (НОВО, ДВ, БР. 104 ОТ 2020 Г., В СИЛА ОТ 01.07.2021 Г.)

Т.е. данъчно задълженото лице **улеснява доставката на стоки**, когато е изпълнено **някое от посочените по-долу условия:**

а) данъчно задълженото лице **определя което и да е от условията**, при които се извършва доставката на стоки;

б) данъчно задълженото лице **е ангажирано с разрешаването** на фактурирането на разходите на клиента във връзка с направено плащане;

в) данъчно задълженото лице **е ангажирано с поръчката или доставянето на стоките**. (по аргумент за противното на чл. 5б, пар. 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026 на Съвета)

Дали данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс, улеснява дадена доставка на стоки и съответно представлява считан за доставчик субект *следва да се оценява въз основа на доставките, като се вземат предвид условията/критериите, описани по-горе.* Следователно е възможно да бъде счетено, че данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс, улеснява някои от доставките и съответно се явява считан за доставчик субект за тези доставки на стоки, а същевременно се ползва за други доставки, за които не се явява считан за доставчик субект.

Например електронен интерфейс може да се ползва за:

1) доставки на стоки под формата на пратки със собствена стойност, **надвишаваща 150 евро, за внос в Европейския съюз**, по отношение на които данъчно задълженото лице, което управлява електронния интерфейс, **няма да е считан за доставчик субект**, и

2) доставки на стоки (вече допуснати за свободно обращение в Европейския съюз) в рамките на Европейския съюз от **основен доставчик/продавач, който не е установен в Европейския съюз**, по отношение на които данъчно задълженото лице, което управлява електронния интерфейс, **ще бъде считан за доставчик субект**.

По-подробно относно това кога данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс, улеснява горепосочените доставки виж подробните разяснения в публикуваните от Европейската комисия **в т. 2.1.6 и т. 2.1.7. от Обяснителни бележки относно правилата за данъка върху добавената стойност при електронната търговия**.

ДАНЪЧНО ЗАДЪЛЖЕНО ЛИЦЕ, КОЕТО УПРАВЛЯВА ЕЛЕКТРОНЕН ИНТЕРФЕЙС - СЧИТАН ЗА ДОСТАВЧИК СУБЕКТ (НОВО, ДВ, БР. 104 ОТ 2020 Г., В СИЛА ОТ 01.07.2021 Г.)

3. ПРИ ДОСТАВКИ НА УСЛУГИ

Когато **услуги, извършвани по електронен път,** се доставят чрез *далекосъобщителна мрежа, интерфейс или портал като пазар за приложения*, за целите на прилагането на чл. 28 от Директива 2006/112/ЕО се счита, че данъчно **задълженото лице, което участва в доставката, действа от свое име, но за сметка на доставчика на тези услуги, освен в случаите, когато този доставчик е изрично посочен като доставчик от въпросното данъчно задължено лице и това е отразено в условията по договора между страните** (чл. 9а, пар. 1, ал. 1 от ***Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 година за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност*** (Регламент 282/2011), в сила от 01.01.2015 г.). Този извод може да бъде изведен и от разпоредбата на чл. 14а, ал. 10 и 11 от ЗДДС.

За да се счита, че **доставчикът на услуги, извършвани по електронен път,** е **изрично посочен като доставчик на тези услуги** от данъчно задълженото лице, трябва да бъдат изпълнени следните **условия**:

а) във фактурата, издадена или предоставена от всяко данъчно задължено лице, участващо в доставка на услуги, извършвани по електронен път, трябва **да се посочват тези услуги и доставчикът на тези услуги**;

б) в сметката или квитанцията, издадени или предоставени на клиента, трябва да се посочват **услугите, извършвани по електронен път, и доставчикът на тези услуги** (чл. 9а, пар. 1, ал. 2 от Регламент 282/2011, в сила от 01.01.2015 г.).

Данъчно задължено лице, което във връзка с доставка на услуги, извършвани по електронен път, **разрешава разходите да се фактурират на потребителя или доставката на услугите, или определя общите условия и реда на доставката, няма право изрично да посочва друго лице като доставчик на тези услуги** (чл. 9а, пар. 1, ал. 3 от Регламент 282/2011, в сила от 01.01.2015 г.).

Горепосоченото се прилага също, когато **телефонните услуги, предоставяни по интернет, включително интернет телефония (VoIP), се доставят чрез далекосъобщителна**

ДАНЪЧНО ЗАДЪЛЖЕНО ЛИЦЕ, КОЕТО УПРАВЛЯВА ЕЛЕКТРОНЕН ИНТЕРФЕЙС - СЧИТАН ЗА ДОСТАВЧИК СУБЕКТ (НОВО, ДВ, БР. 104 ОТ 2020 Г., В СИЛА ОТ 01.07.2021 Г.)

мрежа, интерфейс или портал като пазар за приложения и при същите условия като посочените в чл. 9а, пар. 1 от Регламент 282/2011, в сила от 01.01. 2015 г.

Горепосоченото **не се прилага** към данъчно задължено лице, което се занимава **единствено с обработка на плащания** във връзка с услуги, извършвани по електронен път, или телефонни услуги, предоставяни по интернет, включително интернет телефония (VoIP), **и не участва в доставката на тези услуги, извършвани по електронен път, или телефонни услуги** (чл. 9а, пар. 3 от Регламент 282/2011, в сила от 01.01.2015 г.).

Т.е., чл. 9а, пар. 1, първа алинея от Регламент 282/2011 въвежда **оборимата презумпция,** според която данъчно задължено лице, което участва в предоставянето на услуги, извършвани по електронен път, или телефонни услуги по интернет, **действа от свое име, но за сметка на доставчика на тези услуги**. Тази разпоредба отразява правното положение, предвидено в чл. 28 от Директива 2006/112/ЕО, съответно чл. 127 от ЗДДС, когато са изпълнени следните три изисквания:

а) участие на данъчно задължено лице в доставката на услуга,

б) което действа от свое име,

в) но за сметка на друго лице.

Тази презумпция означава, че при всяка доставка във веригата от доставки между доставчик на услуга, извършвана по електронен път, и крайния потребител всеки посредник (като оформител на съдържание или оператор, предлагащ далекосъобщителни услуги и др.) се счита (приема), че лично е получил и доставил по-нататък по веригата услугата, извършвана по електронен път (или телефонната услуга по интернет). Това може да се илюстрира с един пример: предприятие, предоставящо приложения чрез уебсайт, се счита, че е предприятието, продаващо тези приложения на крайния клиент, и следователно отговорно за данъка върху добавената стойност, а не предприятието, което притежава приложението (собственикът на съдържанието).

Има и някои изключения на тази презумпция – чл. 9а, пар. 2 и 3 от Регламент 282/2011.

ДАНЪЧНО ЗАДЪЛЖЕНО ЛИЦЕ, КОЕТО УПРАВЛЯВА ЕЛЕКТРОНЕН ИНТЕРФЕЙС - СЧИТАН ЗА ДОСТАВЧИК СУБЕКТ (НОВО, ДВ, БР. 104 ОТ 2020 Г., В СИЛА ОТ 01.07.2021 Г.)

Относно прилагането на чл. 9а от Регламент 282/2011 виж подробните разяснения в публикуваните от Европейската комисия в т. 3 от ***Обяснителни бележки за промените на данъка върху добавената стойност в Европейския съюз по отношение на мястото на доставка на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване и електронни услуги, които влизат в сила през 2015 г.***

Внимание: *По отношение на допустимостта на чл. 9а от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1042/2013 е подадено преюдициално запитване пред Съда на Европейския съюз от 15.12.2020 г. — дело C-695/20. Към момента на изготвяне на този фиш има постановено само заключение на Генералния адвокат от 15.09.2022 г.:*

695-20_ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ А

ВАЖНО: Когато данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс, **улеснява доставки** на **стоки по чл. 14а, ал. 5, т. 1-3 от ЗДДС**, в сила от 01.07.2021 г., (***вътреобщностни дистанционни продажби на стоки, вътрешни дистанционни продажби на стоки*** **или** ***дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща левовата равностойност на 150 евро)*** и/или ***далекосъобщителни услуги или услуги, извършвани по електронен път***, в които **участва и се счита, че действа от свое име** в съответствие с чл. 9а от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1042/2013 може да се регистрира за прилагане на **специален режим извън Съюза**, **специален режим в Съюза** и/или **специален режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии (**предвидени в дял XII, глава 6 от Директива 2006/112/ЕО, транспонирана в глава Осемнадесета „Специални режими за данъчно задължени лица, извършващи услуги, вътреобщностни дистанционни продажби на стоки, вътрешни дистанционни продажби на стоки и дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии” от ЗДДС**).**

ДАНЪЧНО ЗАДЪЛЖЕНО ЛИЦЕ, КОЕТО УПРАВЛЯВА ЕЛЕКТРОНЕН ИНТЕРФЕЙС - СЧИТАН ЗА ДОСТАВЧИК СУБЕКТ (НОВО, ДВ, БР. 104 ОТ 2020 Г., В СИЛА ОТ 01.07.2021 Г.)

4. ЗАДЪЛЖЕНИЕ ЗА ВОДЕНЕ НА РЕГИСТРИ ОТ ДАНЪЧНО ЗАДЪЛЖЕНО ЛИЦЕ, КОЕТО УПРАВЛЯВА ЕЛЕКТРОНЕН ИНТЕРФЕЙС

4.1. ДАНЪЧНО ЗАДЪЛЖЕНО ЛИЦЕ, КОЕТО УПРАВЛЯВА ЕЛЕКТРОНЕН ИНТЕРФЕЙС, УЛЕСНЯВА ДОСТАВКИТЕ НА СТОКИ И УСЛУГИ, И СЕ СЧИТА ЗА ДОСТАВЧИК

Както е обяснено по-горе, в резултат на разпоредбата относно считания за доставчик субект данъчно задълженото лице, което улеснява доставките чрез използването на електронен интерфейс, се третира като действителния доставчик на стоките за целите на данъка върху добавената стойност. За целите на тази разпоредба считаният за доставчик субект поема правата и задълженията на основния доставчик, свързани с данъка върху добавената стойност, за доставката към крайния клиент. Същото се прилага, когато данъчно задължено лице участва в доставката на услуги, извършвани по електронен път, или далекосъобщителни услуги, при които се счита, че то действа от свое име в съответствие с чл. 9а от Регламент 282/2011. Следователно **считаният за доставчик субект има задължението да води регистри, подобно на всеки друг доставчик**. В това отношение в чл. 54в, пар. 1 от Регламент 282/2011 се пояснява, че считаният за доставчик субект *води изброените по-долу регистри*:

1. ако използва един от специалните режими, предвидени в дял XII, глава 6 от Директива 2006/112/ЕО, транспонирана в глава Осемнадесета „Специални режими за данъчно задължени лица, извършващи услуги, вътреобщностни дистанционни продажби на стоки, вътрешни дистанционни продажби на стоки и дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии” от ЗДДС: регистъра, посочен в чл. 63в от Регламент 282/2011;

2. ако не използва нито един от тези специални режими: регистъра, посочен в чл. 242 от Директива 2006/112/ЕО. В този случай във всяко национално законодателство се определя какви регистри следва да водят данъчно задължените лица и в каква форма.

Т.е., когато данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс, **е регистрирано за прилагането на режим извън Съюза, режим в Съюза или дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии**, е длъжно да води **електронен регистър по чл. 159г от ЗДДС** за доставките по чл. 14а, ал. 5 от същия закон, за които се счита

ДАНЪЧНО ЗАДЪЛЖЕНО ЛИЦЕ, КОЕТО УПРАВЛЯВА ЕЛЕКТРОНЕН ИНТЕРФЕЙС - СЧИТАН ЗА ДОСТАВЧИК СУБЕКТ (НОВО, ДВ, БР. 104 ОТ 2020 Г., В СИЛА ОТ 01.07.2021 Г.)

за доставчик, и за доставките на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, в които участва и се счита, че действа от свое име в съответствие с чл. 9а от Регламент 282/2011 (чл. 14а, ал. 10 от ЗДДС, в сила от 01.07.2021 г.).

Данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс, когато **не е регистрирано за прилагането на режим извън Съюза, режим в Съюза или дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии**, е длъжно да води електронен регистър, който съдържа **обобщена информация за съответния данъчен период** за доставките по чл. 14а, ал. 5 от ЗДДС, **за които се счита за доставчик**, и **за доставките на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, в които участва и се счита, че действа от свое име** в съответствие с чл. 9а от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1042/2013 (чл. 14а, ал. 11 от ЗДДС, в сила от 01.07.2021 г.).

В чл. 63в от ***Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026 на Съвета от 21 ноември 2019 година за изменение на Регламент (ЕС) № 282/2011 по отношение на доставките на стоки или услуги, предоставяни за улеснение чрез електронен интерфейс, и специалните режими за данъчнозадължени лица, предоставящи услуги на данъчно незадължени лица, извършващи дистанционни продажби на стоки и някои вътрешни доставки на стоки*** (Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026) се пояснява каква информация следва да съдържат регистрите, водени от *данъчно задължените лица, които използват един от специалните режими*. Това се отнася за всички данъчно задължени лица, които са избрали да използват един от специалните режими, *включително считания за доставчик субект, както и когато считаният за доставчик субект не използва режимите* („регистър по чл. 159г, ал. 1“ е регистър, който съдържа информацията от чл. 63в от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026 - т. 102 на § 1 от ДР на ЗДДС, в сила от 01.07.2021 г. и чл. 96, ал. 3 от ППЗДДС, в сила от 01.07.2021 г.).

Информацията в регистъра се предоставя при поискване от орган по приходите по електронен път или на електронен носител, в определен в правилника за прилагане на закона

файлов формат (чл. 14а, ал. 13 от ЗДДС, в сила от 01.07.2021 г.). Структурираният файлов формат на предоставяната по електронен път информация в регистъра се утвърждава със заповед на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите (чл. 96, ал. 2 от ППЗДДС). Лицата съхраняват информацията в електронните регистри за срок 10 години, считано от края на годината, през която е извършена доставката (чл. 14а, ал. 14 от ЗДДС, в сила от 01.07.2021 г.).

4.2. ДАНЪЧНО ЗАДЪЛЖЕНО ЛИЦЕ, КОЕТО УПРАВЛЯВА ЕЛЕКТРОНЕН ИНТЕРФЕЙС, УЛЕСНЯВА ДОСТАВКИТЕ НА СТОКИ И УСЛУГИ, БЕЗ ДА СЕ СЧИТА ЗА ДОСТАВЧИК

Член 242а от Директива 2006/112/ЕО, който е транспониран в чл. 14а, ал. 12 от ЗДДС, в сила от 01.07.2021 г., е приложим за данъчно задължените лица, които управляват електронен интерфейс, които улесняват доставките на стоки по чл. 14а, ал. 5 от ЗДДС, в сила от 01.07.2021 г., и доставките на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, но не се явяват считани за доставчик субекти. Това е така, когато:

- данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс, ***улеснява доставката на услуги*** (*при условие, че електронният интерфейс не се разглежда като субект, считан за доставчик на далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия или електронни услуги въз основа на чл. 9а от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1042/2013*) на данъчно незадължено лице;

- данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс, улеснява ***доставката на стоки в Общността (включително вътрешни дистанционни продажби на стоки)*** и ***основният доставчик е установен в Европейския съю***з;

- данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс, улеснява дистанционна продажба на стоки, ***внасяни под формата на пратки със стойност, надвишаваща 150 евро,*** която се извършва в Европейския съюз, независимо от това къде е установен основният доставчик/продавачът.

ДАНЪЧНО ЗАДЪЛЖЕНО ЛИЦЕ, КОЕТО УПРАВЛЯВА ЕЛЕКТРОНЕН ИНТЕРФЕЙС - СЧИТАН ЗА ДОСТАВЧИК СУБЕКТ (НОВО, ДВ, БР. 104 ОТ 2020 Г., В СИЛА ОТ 01.07.2021 Г.)

Данъчно задължени лица, които управляват електронен интерфейс, които улесняват доставките по чл. 14а, ал. 5 от ЗДДС, в сила от 01.07.2021 г., и доставките на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, без да са считани за доставчик субекти, са длъжни да водят регистри на улесняваните от тях доставки и да съхраняват тези регистри за срок 10 години, считано от края на годината, през която е била извършена доставката. Отчетността, водена в регистъра, се предоставя при поискване от орган по приходите по електронен път или на електронен носител в определен в правилника за прилагане на закона файлов формат (чл. 14а, ал. 13 и 14 от ЗДДС, в сила от 01.07.2021 г.).

Тези регистри трябва да бъдат достатъчно подробни и трябва да се предоставят по електронен път при поискване от държавите членки. Информацията, която трябва да се съхранява в регистрите на данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс, се съобразява с информацията, която е достъпна за това данъчно задължено лице, от значение е за данъчната администрация и е пропорционална на целта на разпоредбата. Тя е съобразена и с необходимостта от спазване на ***Общия регламент относно защитата на данните*** (Регламент (ЕС) 2016/679). Информация, която лицата съхраняват в регистрите:

В чл. 54в, пар. 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026 с***е пояснява каква информация трябва да съхраняват данъчно задължените лица, които управляват електронен интерфейс, улесняващи доставките на стоки или услуги, без да са считани за доставчик субекти***. Това следва да гарантира, че данъчните органи получават минимален набор от информация, който може да се използва при техните дейности по правоприлагане, когато упражняват контрол върху събирането на данъка върху добавената стойност върху облагаеми в Европейския съюз доставки B2C.

Като се зачита принципът на пропорционалност, за всички доставки на стоки или услуги, чието място на доставка е на територията на Европейския съюз, данъчно задължените лица, които управляват електронен интерфейс, следва да съхраняват най-малко следната информация:

ДАНЪЧНО ЗАДЪЛЖЕНО ЛИЦЕ, КОЕТО УПРАВЛЯВА ЕЛЕКТРОНЕН ИНТЕРФЕЙС - СЧИТАН ЗА ДОСТАВЧИК СУБЕКТ (НОВО, ДВ, БР. 104 ОТ 2020 Г., В СИЛА ОТ 01.07.2021 Г.)

а) името (фирмата), пощенския адрес и електронния адрес или уебсайта на основния доставчик, чиито доставки се улесняват чрез използването на електронен интерфейс, и ако е приложимо:

i) идентификационния номер за целите на ДДС или националния данъчен номер на основния доставчик,

ii) номера на банковата сметка или номера на виртуалната сметка на основния доставчик;

б) описание на стоките, стойността им, мястото, където завършва изпращането или превозът на стоките, както и момента на доставката и, ако е наличен, номера на поръчката или уникалния номер на сделката;

в) описание на услугите, тяхната стойност, информация, позволяваща да се установи мястото на доставка и моментът на доставка, и ако е наличен, номера на поръчката или уникалния номер на сделката.

ВАЖНО: Кога данъчно задължено лице улеснява доставката, без да е считан за доставчик субект?

В чл. 54б от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026 се определя кога данъчно задълженото лице следва да се счита за улесняващо доставките на стоки или на услуги за целите на задълженията за докладване по чл. 242а от Директива 2006/112/ЕО (т.е. без да е считан за доставчик субект).

Определението на термина „**улеснява“**, включено в тази разпоредба, е подобно на включеното в чл. 5б от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026 за считания за доставчик субект. Член 5б се прилага ***само за доставките на стоки***, докато чл. 54б ***обхваща и доставките на услуги***. Все пак **трябва да бъдат приложени насоките, дадени в т. 3 по-горе**, за да се прецени дали данъчно задълженото лице, което управлява електронен интерфейс, улеснява доставките на стоки или услуги, като в този случай той е длъжен да води регистри за тези доставки.

ДАНЪЧНО ЗАДЪЛЖЕНО ЛИЦЕ, КОЕТО УПРАВЛЯВА ЕЛЕКТРОНЕН ИНТЕРФЕЙС - СЧИТАН ЗА ДОСТАВЧИК СУБЕКТ (НОВО, ДВ, БР. 104 ОТ 2020 Г., В СИЛА ОТ 01.07.2021 Г.)

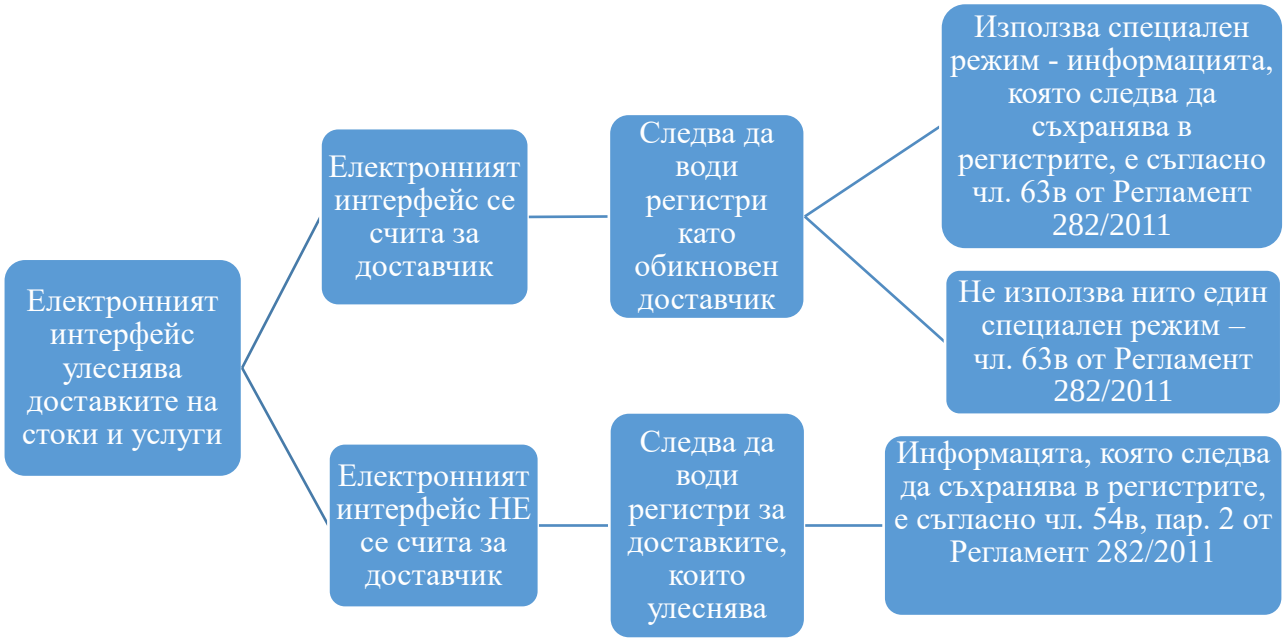

ВАЖНО: Относно предвидената с чл. 5в от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026 ограничена отговорност на считания за доставчик субект, презумпцията за статуса на продавача и статуса на купувача в чл. 5г от същия регламент и ангажираност на няколко електронни интерфейса виж подробните разяснения в публикуваните от Европейската комисия в т. 2.1.8, т. 2.1.9. и 2.1.10 от ***Обяснителни бележки относно правилата за данъка върху добавената стойност при електронната търговия***.

Допълнителна информация относно данъчно задълженото лице, което управлява електронен интерфейс - считан за доставчик субект, и ролята му във връзка със събирането на данъка върху добавената стойност, може да намерите в публикуваните от Европейската комисия **Обяснителни бележки относно правилата за данъка върху добавената стойност при електронната търговия – т. 2.1. и 2.2., Ръководство за обслужването на едно гише във връзка с данък върху добавената стойност (прилага се от 1 юли 2021 г.) и Обяснителни**

ДАНЪЧНО ЗАДЪЛЖЕНО ЛИЦЕ, КОЕТО УПРАВЛЯВА ЕЛЕКТРОНЕН ИНТЕРФЕЙС - СЧИТАН ЗА ДОСТАВЧИК СУБЕКТ (НОВО, ДВ, БР. 104 ОТ 2020 Г., В СИЛА ОТ 01.07.2021 Г.)

бележки за промените на данъка върху добавената стойност в Европейския съюз по отношение на мястото на доставка на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване и електронни услуги, които влизат в сила през 2015 г.

vatecommerceexplanatory_28102020_bg

oss_guidelines_bg.pdf

explanatory_notes_2015_bgposl.pdf

Европейско законодателство с пряко прилагане

1. ***Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност***

reglament_282_2011_konsolidiran_bg.p

2. ***Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026 на Съвета от 21 ноември 2019 година за изменение на Регламент (ЕС) № 282/2011 по отношение на доставките на стоки или услуги, предоставяни за улеснение чрез електронен интерфейс, и специалните режими за данъчнозадължени лица, предоставящи услуги на данъчно незадължени лица, извършващи дистанционни продажби на стоки и някои вътрешни доставки на стоки***

reglament2019-2026bg2.pdf

3. ***Регламент (ЕС) 2017/2454 на Съвета от 5 декември 2017 година за изменение на Регламент (ЕС) № 904/2010 относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност***

reglament_2017_2454_bg.pdf

ДАНЪЧНО ЗАДЪЛЖЕНО ЛИЦЕ, КОЕТО УПРАВЛЯВА ЕЛЕКТРОНЕН ИНТЕРФЕЙС - СЧИТАН ЗА ДОСТАВЧИК СУБЕКТ (НОВО, ДВ, БР. 104 ОТ 2020 Г., В СИЛА ОТ 01.07.2021 Г.)

4. ***Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/194 на Комисията от 12 февруари 2020 година за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета по отношение на специалните режими за данъчно задължени лица, предоставящи услуги на данъчно незадължени лица, извършващи дистанционни продажби на стоки и някои вътрешни доставки на стоки***

reglament_2020_194_bg.pdf

5. ***Регламент за изпълнение (ЕС) № 1042/2013 на Съвета от 7 октомври 2013 година за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на мястото на доставка на услуги***

1042-2013reglamentBG.pdf